

РЕШЕНИЕ

№ 5703

гр. София, 29.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Мария Попова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Близнакова, като разгледа дело номер **4679** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мария Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във връзка с чл.208 и следващите от Административно процесуалния кодекс(АПК).

Образувано е по касационна жалба на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление "Застрахователен надзор" срещу решение от 05.04.2012 год., постановено по н.а.х.д.№ 3839/ 2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 112-ти състав. С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление (НП) № Р-10-557/22.12.2010 год. на, с което за нарушение на чл.90д, ал.1, т.5 от Закона за здравното осигуряване/ ЗЗО/ и на основание чл.16, ал.1, т.19 от ЗКФН и чл.106 б, ал.9 от ЗЗО на Здравноосигурително дружество [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 500лв.

В касационната жалба са изложени съображения за наличието на основания за отмяна на съдебния акт по чл.348, ал.1 от НПК. Твърди се, че неправилно съдът е приел, че в случая е приложима разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, тъй като процесното нарушение е формално и не се изисква настъпването на вредни последици, за да е осъществен състава му. Освен това, прилагайки тази норма, съдът не е отчел обществената значимост на определените ограничения за инвестиране на здравноосигурителните резерви от страна на здравноосигурителните дружества, които имат важно значение за стабилността на пазара. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на

друго, по съществуващото на спора, с което спорното НП да бъде потвърдено.

В с.з., касаторът се представлява от юрк.С., който поддържа касационната жалба по изложените в нея съображения.

Ответникът се представлява от юрк.В., който оспорва касационната жалба и моли атакуваното решение на първоинстанционния съд да бъде оставено в сила.

Представителят на СГП също дава заключение за неоснователност на касационната жалба .

Административен съд – София град, XIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК и от надлежна страна- участник в първоинстанционното производство, за който решението на районния съд е неблагоприятно.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С атакуваното решение, Софийски районен съд е отменил(НП) №Р-10-557/22.12.2010 год. на, с което за нарушение на чл.90д, ал.1, т.5 от Закона за здравното осигуряване/ЗЗО/ и на основание чл.16, ал.1, т.19 от ЗКФН и чл.106 б, ал.9 от ЗЗО на Здравноосигурително дружество [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 500лв.

В посочената като нарушена разпоредба е въведено изискване здравноосигурителните дружества да инвестират здравноосигурителни резерви в точно определени активи и в съотношения, описани в чл.90д на ЗЗО. Съгл.чл.90д, ал.1, т.5 от ЗЗО здравноосигурителното дружество следва да инвестира до 50 на сто от размера на здравноосигурителните резерви в банкови депозити, но не повече от 25 на сто в една банка. При извършената проверка на представената с писма с вх.№ РГ-09-12/18 от 27.05.2010г. и РГ-09-12/17 от 25.05.2010г. на КФН; справка № 4 „ Инвестиции на здравноосигурителните резерви към 30.04.2010г.” е установено, че дружеството е инвестирало 25.76 % от здравноосигурителните резерви в депозит с балансова стойност 85 000лв., което в % е 25.76%, т.е. с 0.76% над допустимия праг.

Районният съд е приел, че от събраните по делото гласни и писмени доказателства не е доказано по категоричен начин, че здравноосигурителното дружество е извършило нарушение на чл.90д, ал.1, т.5 от ЗЗО. Това е така, защото АНО е установил нарушението единствено по данни, предоставени от дружеството, което изрично е заявило във възражението си срещу съставения АУАН № Р-06-453/13.07.2010г., че предоставената информация е невярна, тъй като е допусната техническа грешка. В подкрепа на това твърдение в КФН е представена коригираща декларация.

На следващо място, съдът е приел, че в конкретния случай е налице хипотезата на чл.28 от ЗАНН- маловажност на случая.

Така постановеното решение е правилно.

Настоящият съдебен състав споделя доводите на районния съд, мотивирали го да отмени обжалваното НП като незаконосъобразно. Неоснователни са възраженията на касационния жалбоподател за неприложимост на чл.28 от ЗАНН в настоящия случай. Правилото на чл.28 от ЗАНН е приложимо за всички случаи на маловажни административни нарушения без изискването да е предвидено в специалния закон. За всеки конкретен случай на административно нарушение административно-наказващият орган е овластен да преценява наличието или липсата на условия за освобождаване на нарушителя от отговорност чрез предупреждение,

респ. съдът да упражни контрол на тази преценка при възникнал спор. Правилно първоинстанционният съд е приел, че видно от установените по делото факти, допустимият праг предвид ограничението на чл.90д, ал.1, т.5 от ЗЗО е надхвърлен незначително- с 0.76%, което в парично изражение е незначителна сума спрямо размера на здравноосигурителния резерв.

Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона.

Като е отчел конкретните обстоятелства, както и че липсват данни за други такива нарушения, районният съд правилно е приел, че не са засегнати съществено целите на ЗЗО, и извършеното нарушение макар и формално да осъществява признаците на предвиденото в закона нарушение, поради своята малозначителност не е обществено опасно, поради което случаят може да се определи като маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

По изложените съображения и след проверка по чл.218 от АПК, настоящата инстанция намира, че касационната жалба е неоснователна, не са налице сочените касационни основание за отмяна, а първоинстанционното решение, като валидно, допустимо и правилно следва да бъде оставено в сила.

Предвид изложеното и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, във вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН, Административен съд- София град, XIII-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.04.2012 год., постановено по н.а.х.д.№ 3839/ 2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 112-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.